

Min gode muslimske ven.

Vi har kendt hinanden i en del år og har markeret en gensidig respekt for hinanden. Det er heller ikke så underligt, for vi er begge troende mennesker og forstår derfor også meget hos hinanden, selv om din muslimske og min kristne tro i en række henseender ligger hinanden fjernt.

Nu hører jeg så, at mange muslimer er blevet vrede på min pave på grund af en akademisk forelæsning, han har holdt på universitetet i Regensburg. Jeg fulgte forelæsningen i det bayerske fjernsyn og glædede mig over den særdeles positive respons fra både troende og ikke-troende universitetsfolk. Jeg læste efterfølgende talen, som er på et niveau, hvor man skal holde ørerne stive – og jeg har såmænd været med til at oversætte den til dansk. Jeg ved altså godt, hvad der står i den tale, og nu må jeg så have lov at spørge dig, hvordan det indhold dog kan have sat muslimers sind sådan i kog, at nogle af dem mener, de skal svare med at kaste benzinbomber mod kirker?

Selv om jeg spørger, tror jeg godt, jeg kender svaret: De pågældende har aldrig læst talen. De har fået noget at vide, som først havde været gennem de elektroniske mediers forsimplesmaskineri, og de har fået fortalt, at paven havde beskyldt Muhammed for kun at have bragt verden ondt og umenneskeligt, og havde givet udtryk for, at nutidens muslimer alle sammen er voldelige i Guds navn – ja, han havde hånet dem mere, end det skete med Muhammed-tegningerne.

Du er født og opvokset her i landet, du taler dansk lige så godt som jeg, og du har en videregående uddannelse, som dokumenterer, at du kan læse indenad. Jeg ved, at du bestemt heller ikke er afvisende over for en af pointerne i pavens tale, nemlig at religion ikke skal udbredes gennem voldsanvendelse. Jeg betragter dig kort sagt som en moderne dansk, dybt troende muslim, som man uden vanskelighed kan føre en seriøs dialog med – og derfor mit næste spørgsmål til dig:

Hvor søren er I henne, du og dem, der er som dig? Hvorfor tillader I, at medierne udbreder det billede omkring muslimer, at de er en uoplyst flok, som ikke kan andet end løbe rundt og råbe og skribe i gaderne, og hvoraf tilsyneladende ingen nogensinde har gået på et universitet og lært at føre en akademisk dialog på tværs af fag, kulturer og religioner? Hvorfor står du og dine ikke frem og tager den dialog op, som pave Benedikt opfordrede til?

En hovedtanke i pavens tale, som han illustrerede med sin fortælling om en dialog, der foregik i 1300-tallet, var, at dét "ikke at handle i overensstemmelse med fornuften (med Logos) er i modstrid med Guds væsen." Er den tanke fremmed for dig? Og hvis den er, har vi så ikke her noget at tale om, som er meget mere grundlæggende for både dialog og integration end så meget andet?

Venlig hilsen – jeg hører gerne fra dig.

Erling Tiedemann

PS. Jeg har lagt et eksemplar af pavens forelæsning til dig for det tilfælde, at heller ikke du har fået den læst. [Klik her](#), hvis du vil se den.